

faa Klosters Beboere ind under den talmindelige Skatteligning sammen med Kommunens øvrige Beboere, og ved Skattelovene af 1903 mente Sogneraadet, Lejligheden dertil var kommet: det opkrævede saavel Kommuneskat som Formue- og Indkomstskat hos Klosters Beboere, og disse betalte, men med Protest, og anlagde derefter Sag mod Himmelev Sogneraad. Overretten gav Sogneraadet Ret i, at der kunde kræves Skat, men Sagen gik til Højesteret, som afgav den Kendelse, at det gamle Privilegium af 1699 fremdeles maatte staa ved Magt. Efter at Loven af 8. Juli 1912 var traadt i Kraft, mente Himmelev Sogneraad, at man i alt Fald kunde afkræve Klosterbeboerne Formue- og Indkomstskat til Staten, og denne Skat blev ogsaa betalt uden Protest; for saa vidt er Staten jo meget godt kørende; men tilbage staaer Himmelev Kommune, som mener, at den burde have Adgang til at faa Kommuneskat af Klosters Beboere. Min Forgænger, Hr. Departementschef Jerichow, henvendte sig for et halvt Aars Tid siden til den foregaaende Indenrigsminister og spurgte ham, om han vilde være villig til at foreslaa en Ændring i det kommunale Skattelovsfor-slag, der i Fjor var til Behandling i Landstinget, og den daværende Indenrigsminister lovede at huske det. Jeg vil nu spørge den nuværende højtærede Indenrigsminister, om han vil indføje en Bestemmelse i dette Lovforslag; hvorved det bliver muligt for Himmelev Kommune at opkræve Skat hos Klosters Beboere.

Jeg skal dernæst henvende et Par Ord til den højtærede Trafikminister. Den højtærede Trafikminister er blevet svært forvænt i den Tid, der er gaaet, idet adskillige ærede Medlemmer har haft adskillige venlige Henstillinger til ham, og det kunde vel betragtes som en personlig Tilsidesættelse, hvis man forlod Talerstolen uden at have rettet en lille venlig Henstilling til Trafikministeren. Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne anmode den højtærede Trafikminister om at foretage en lille Reform, som ikke alene ikke koster noget, men som sikkert vil bringe lidt større Indtægter af Trafikken. Den højtærede Minister er jo kendt med, at man i stigende Grad bliver opmærksom paa, hvor rart det er at bo under sunde og landlige Forhold. Herinde i denne store, tæt bebyggede By gør man sig Anstrengelser for at komme til at bo under rolige, landlige Forhold, og saadanne Be-stræbelser fortjener jo at støttes saa meget som muligt. Der er ingen Tvivl om, at en Mængde Mennesker meget gerne vilde bo

f. Eks. i Roskilde. Det er en meget sund By — det skal være den sundeste By i Danmark —, den er kendt for sine mange Kilder, sit udmærkede Drikkevand, hvis ellers Folk vil tage det, som det er, og ikke blande uvedkommende Vædsker deri, og for øvrigt er Byens Omgivelser saa vidunderlig dejlige, at mange hellere end gerne vilde flytte derud, hvis de blot kunde overkomme at betale Kortene til Banen. Som Bevis paa, at Omgivelserne er gode og sunde, kan ogsaa anføres, at man derude har lagt Hospitaler, hvor der helbredes en Mængde syge Mennesker; hvad enten de er syge paa Legeme eller Sjæl, viser det sig, at et Ophold i Roskilde bringer Helse. Det er i det hele taget en udmærket By, men Kortene lægger Hindring i Vejen for adskillige, og den Udvikling, der er foregaaet med Hensyn til deres Pris, styrker ikke Trangen til at flytte ud og bo under disse sunde og gode Omgivelser. Nu skal jeg indrømme, at man for at bo i Roskilde skal være ret velstillet. For Arbejdere, som har deres Erhverv her i Byen, lader det sig ikke saa nemt gøre at foretage den lidt lange Rejse til Roskilde; de naar som Regel ikke længere end til Taastrup. Jeg vil da tage denne By som Udgangspunkt og vise, hvorledes Prisen paa Kort fra København til Taastrup er steget; deraf vil det fremgaa, at det bliver stadig vanskeligere for Arbejdere, som har deres Erhverv herinde, at komme ud og bo under landlige Omgivelser. Fra 1874 til 1896 kostede et Aarskort fra København til Taastrup 68 Kr. 50 Øre, en Dobbeltbillet kostede i samme Tidsrum 1 Kr.; fra 1896 til 1905 kostede et Aarskort 54 Kr., en Dobbeltbillet 80 Øre. Fra 1905 til 1911 stiger Prisen paa Kortene til 72 Kr. 25 Øre, medens Dobbeltbillettens Pris er den samme som før, og siden 1911 er Prisen paa Kort endelig 102 Kr., medens Dobbeltbilletten kun koster 90 Øre. Naar jeg har nævnet Prisen paa en Dobbeltbillet i Forbindelse med Prisen paa Aarskort, er det blot for at vise, at Stigningen paa Kortene ikke staaer i noget rimeligt Forhold til Stigningen i Prisen paa Billetterne. Stigningen er stadig foregaaet i Disfavør af Kortene, og det kan jo kun hemme Trangen til at flytte ud under landlige Omgivelser. Saa gør der sig ogsaa et andet kedeligt Forhold gældende for Smaafolk, som ikke har Raad til at løse Helaarskort; det er jo ikke alle, der kan afse de 102 Kr. De maa købe Kvartaarskort, og derved paalægges der dem en ganske betydelig Skat. Prisen pr. Maaned for et Kvartaarskort er nemlig 11 Kr.